

Asko|Schönberg o.l.v. Bas Wiegers

Zaterdag 9 november
20.45-22.00
Theater a/d Parade pleinzaal

Programma:

Unsuk Chin - *Fantaisie Mécanique*
Huang Ruo - *The Lost Garden Chamber Concerto No. 2*
Wilbert Bultman - *Spelingen (ensemble versie)* (met steun van Fonds Podiumkunsten) met
Miriam Overlach (harp),
Ondřej Adámek - *Lost Prayer Book* (Nederlandse première) in opdracht van November Music
Musikfabrik, Ensemble 2e2m, Philharmonia Orchestra London & Asko|Schönberg met Wu
Wei (sheng)

Asko Schönberg o.l.v. Bas Wiegers

Ingrid Geerlings (fluit, altfluit, piccolo)
Evert Weidner (hobo)
David Kweksilber (klarinet, esklarinet, basklarinet)
Remko Edelaar (fagot)
Edward Peeters (hoorn)
Bas Duister (trompet)
Koen Kaptijn (trombone)
Tjeerd Oostendorp (tuba)
Pauline Post ((toy)piano)
Joey Marijs (slagwerk)
Noè Rodrigo Gisbert (slagwerk)
Merel Junge (viool)
Isa Goldschmeding (viool)
Liesbeth Steffens (altviool)
Sebastiaan van Halsema (cello)
Dario Calderone (contrabas)

Een gloed van ongehoorde klankkleuren hangt over deze avond, met meer dan een vleugje oosters mysterie. De vier componisten, uit alle windstreken, delen een voorliefde voor uitzonderlijke timbres. Begin van het concert wortelt in het verre oosten, bij Unsuk Chin en

Huang Ruo. Daarna klinken twee nieuwe werken: een splinternieuwe versie van Wilbert Bulsinks zinsbegoochelende harpconcert *Spelingen* en een opdrachtwerk van Ondřej Adámek.

De spraakmakende Unsuk Chin (1961) componeerde *Fantaisie mécanique* voor een bezetting van trompet, trombone, piano en percussie. De klankwereld is laag, dreigend, rommelend, eruptief. Alles lijkt mogelijk in deze muziek. Chin verklaarde de titel als het samengaan van twee tegenstrijdige concepten: improvisatie en opgelegde structuur. “Hoewel het de illusie van vrije expressie wekt, vergt het werk juist nauwkeurige virtuositeit en samenspel van de uitvoerders,” schreef ze in een toelichting. In acht delen, die zonder pauzes worden gespeeld, zoekt Chin de uitersten op van polyfonie en polyritmiek. De eerste versie uit 1994 bleek nagenoeg onspeelbaar, zodat ze het werk in 1997 grondig herzag.

Unsuk Chin studeerde tot 1988 bij György Ligeti en woont sindsdien in Berlijn. In 1991 brak zij internationaal door nadat het Nieuw Ensemble *Akrostichon-Wortspiel* in première had gebracht. Haar muzikale taal is modern, lyrisch en niet-doctrinair.

Met de Chinees-Amerikaanse Huang Ruo (1976), voormalig composer in residence van het Concertgebouw, heeft Asko|Schönberg inmiddels een hechte band opgebouwd. *The Lost Garden* is Huang Ruo's tweede kamerconcert. Het werk, voor fluit, klarinet, piano, slagwerk en strijkkwartet, begint met een verrassende collectieve uitroep van de spelers – een beetje alsof we in een martial arts-film verzeild zijn geraakt. Meteen daarna ontstaat een betoverende sfeer, waarin af en toe oosterse elementen doorklinken: suggestieve glijtonen, een kleine gong. Maar in de context van Huang Ruo's werk worden zulke klanken opgeladen met nieuwe betekenissen. De in New York wonende Huang Ruo is echt een componist van deze tijd. Hij componeert van jazz tot opera en van kamermuziek tot pianoconcert. Zijn inspiratie vindt hij in al even uiteenlopende hoeken, van Chinese volksmuziek tot moderne klassieke muziek. In de ogen van Ruo is de mens innig verbonden met de natuur en de wereld om hem heen. Toonaangevende orkesten zoals de New York Philharmonic en Hong Kong Philharmonic speelden werken van zijn hand. Huang Ruo was de eerste Composer in Residence van Het Concertgebouw (2017). Asko|Schönberg werkte intensief met hem samen, zowel tijdens zijn verblijf in Amsterdam als in New York.

Wilbert Bulsink (1983) gooide vorig jaar hoge ogen met *Spelingen*, het harpconcert dat hij schreef voor zijn partner, Miriam Overlach, en het Orkest van het Oosten. Nu heeft Bulsink het omgeschreven voor ensemble, uiteraard met Overlach als solist. Bulsink wilde het imago van het “hemelse instrument” op z'n kop zetten, en dat is goed gelukt. Samen met Overlach experimenteerde hij uitgebreid met onorthodoxe speeltechnieken. Overlach gaat de snaren te lijf met schuursponsjes, of dempt ze af met een doek om de karakteristieke nagalm weg te nemen. In vier delen, zonder pauze gespeeld, maakte de harp als een akoestische Alice een wonderbaarlijke reis, steeds geschaduwd, bevraagd en uitgedaagd door het ensemble, dat laveert tussen fluisterzacht en brute orkaankracht.

Wilbert Bulsink studeerde compositie bij Theo Loevendie, Daan Manneke en Wim Henderickx. Hij is lid van componistencollectief Monoták en een van de vijftig artiesten die verbonden zijn aan Splendor Amsterdam. Sinds 2016 doceert hij compositie aan het ArtEZ Conservatorium in Zwolle. Als componist trad hij al jong op de voorgrond bij het Nieuw Ensemble en het Nederlands Blazers Ensemble. Bulsink heeft werk geschreven voor vele nationale en internationale ensembles en zijn werk valt regelmatig in de prijzen.

Lost Prayer Book van de Tsjechische componist Ondřej Adámek (1979) is een soloconcert voor het Chinese mondorgel sheng. Het werk, mede in opdracht van Asko|Schönberg, wekt de indruk van een ritueel, een sektarisch gebeuren met de sheng als bezwerend middelpunt. De

musici van het ensemble worden verleid tot geroep. Na een primitieve *chant* maakt de sheng zich als een soort scheepshoorn los uit het ensemble, om met schorre signaaltonen een nieuwe richting aan te geven. Als een roestige locomotief komt de muziek in beweging. Maar niets is wat het lijkt bij Adámek, overal loert de metamorfose, zodat de trein zich vervolgens kan ontladen in een orgastisch hoogtepunt. In het laatste gedeelte sterft *Lost Prayer Book* weg in een betoverde natuur.

Ondřej Adámek studeerde in 2004 af aan de compositieafdeling van de Muziekacademie in Praag en in 2007 aan het Conservatorium National Supérieur in Parijs. Hij schreef werken voor orkest, koor, ensemble en voor combinaties van instrumenten en elektronica in opdracht van prestigieuze ensembles als Ensemble Intercontemporain en Klangforum Wien. Adámek zoekt naar speciale speeltechnieken voor klassieke instrumenten, maar ontwikkelt ook nieuwe instrumenten - zoals de Airmachine - waarmee hij een specifieke klankkleur, krachtige ritmes en een sterke dramatisch aspect creëert.

(Teksten: Joep Stapel)

De hooggekwalificeerde en bevlogen musici van **Asko|Schönberg** spelen werk uit de twintigste en eenentwintigste eeuw, van solowerk tot grootbezet repertoire zowel in concertvorm als in interdisciplinaire voorstellingen. Door een grote wendbaarheid, voortdurend in beweging te zijn, in te haken op actualiteit of daar juist dwars tegen in te gaan, neemt Asko|Schönberg een eigenzinnige positie in binnen de kunsten. Samenwerking tussen musici en componisten en makers staat centraal. Op het repertoire staat niet alleen werk van gerenommeerde namen als Andriessen, Goebaidolina, Boulez, Kurtág en Ligeti. Ook werk van de huidige generatie als Michel van der Aa, Calliope Tsoupaki en Joey Roukens staat op de lessenaars.

Dirigent **Bas Wiegiers** weet zich met zijn openheid en ondogmatische aanpak te onderscheiden. Hij benadert zijn werk op gedetailleerde wijze, gebaseerd op zijn jarenlange ervaring als violist en een brede kennis van het repertoire van barok tot hedendaagse muziek. Asko|Schönberg werkt geregeld met Bas Wiegiers. Hij werkte o.a. samen met het Residentie Orkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest en, samen met Peter Eötvös, het Koninklijk Concertgebouworkest. In het buitenland leidde hij het WDR Symfonie Orkest, Ensemble Modern, Ensemble Musikfabrik, Neue Vokalsolisten Stuttgart en is hij momenteel Eerste Gastdirigent van Klangforum Wien.

Wu Wei (China) studeerde sheng (Chinees mondorgel) aan het Conservatorium van Shanghai. Momenteel woont hij in Berlijn. Als sheng-solist heeft hij geholpen het oude instrument te ontwikkelen tot een innovatieve kracht in de hedendaagse muziek, door het creëren van nieuwe technieken, uitbreiding van het repertoire en door het integreren van verschillende stijlen en genres. Hij verscheen op veel van 's werelds prestigieuze festivals, zoals BBC Proms, Berliner Festspiele, Holland Festival (met Asko|Schönberg) en de Donaueschingen Musik Tage. Daarnaast is hij een productief componist voor de sheng.

Miriam Overlach treedt op als solist en kamermusicus. Ze is oprichter en artistiek leider van Ensemble Lumaka en Composing for Harp en houdt zich intensief bezig met hedendaagse muziek en performance. Sinds 2017 speelt Miriam met harpiste Marianne Smit het monumentale harpduo *Freude* van Karlheinz Stockhausen op internationale podia. Verder improviseert zij in diverse concerten met free-jazz-legende Anthony Braxton. Miriam speelt regelmatig met het Koninklijk Concertgebouworkest, het Nederlands Philharmonisch Orkest en Ensemble Modern.